

Székelyföld kincsei – túra a sóvidéken

2019. április 9-én reggel 6 órakor az Emberi Erőforrások Minisztériuma által meghirdetett Határtalanul program keretében két busz gördült ki a Gyulai István Általános Iskola elől, 70 hetedik osztályos diákkal és 7 kísérő pedagógussal a fedélzetén.

Első megállónk Nagyváradon volt, ahol találkoztunk az idegenvezetőnkkel, elsétáltunk a nagyváradai székesegyházba, illetve az előtte álló Szent László szobornál meghallgatva Szent László történetét, koszorúzással emlékeztünk rá.

Nagyváradról továbbindulva a következő megállónk a Királyhágó volt, ahol gyönyörű látvány fogadott minket.

Egy újabb hosszú út vette kezdetét, amely késő este Szentegyházán ért véget, ahol finom vacsora után kipihenhetjük az egész napos utazást.

A második napon Szovátára indultunk reggeli után, ahol a helyi általános iskola 7. évfolyamosaival nagyon kellemes foglalkozást éltünk át. A közel 140 gyereket 7 csapatra osztva (a csapatok vegyesek voltak, tehát az ottani gyerekek és a gyulaiak együttműködve oldották meg a feladatokat) a tornacsarnokban vicces, ötletes váltóversennyel foglalkoztatták az ottani testnevelő tanárok. Minden gyermek nagyon jól érezte magát, a vendéglátó gyerekekkel barátságokat kötöttek. A találkozót egy barátságos focimeccsel zártuk.

Élményekkel gazdagodva indultunk tovább a Medve-tóhoz, ahol egy nagy sétát tettünk; innen utaztunk tovább Parajdra. Parajdon a gyerekeket megvendégeltük kürtős kalácsra, majd jóllakottan indultunk le a sóbányába. A sóbányában természetesen meggyőződünk arról, hogy tényleg sós-e a fal.

A bányából kiérkezve elindultunk a Sósorosba, ahol a só különleges megjelenési fajtáit figyelhettük meg.

A hosszú túra után következő állomásunk Korond volt. Itt egy fazekas műhelyben ismerkedhettünk meg a szebbnél szebb dísz tárgyak készítésének fázisaival. Egy rövid városnézés után indultunk tovább Zeteváraljára. Útközben megkoszorúztuk Tamási Áron emlékhelyét Farkaslakán.

Zeteváralján szállásunk festői környezetben, hegyek között, folyóparton helyezkedett el. A finom vacsora után a gyerekek birtokba vehették a panzió nagy területét, sportolhattak, beszélgethettek.

A harmadik napon reggel a Madarasi Hargitára indultunk. Az utolsó kilométereket traktor vontatta szekereken tettük volna meg, de sajnos félúton az eső miatt vissza kellett fordulnunk. Szerencsések voltunk, hogy azt megtapasztalhattuk visszafordulás előtt, hogy a Hargitán áll a hó, és az érintetlen természet látványa semmihez sem hasonlítható képként maradt meg bennünk.

Zeteváralján megtekintettük a víztározót, meghallgattuk a kialakulásáról szóló történetet.

Szejkefürdőn 16 székelykapun keresztül sétáltunk fel Orbán Balázs sírjához, ahol koszorút helyeztünk el. A sejkafürdői borvíz kóstolását a bátrak vállalták magukra.

Székelyudvarhelyen álltunk meg következő állomásként, ahol egy fagyizás után városnéző sétára indultunk.

Este vacsora után fantasztikus program, táncház várt ránk. A Boróka Együttes néhány lelkes, fiatal tagja tanított nekünk tánclépéseket. Sok móka, kacagás kísérte táncunkat, és még dalt is tanultunk tőlük.

A negyedik napon Fehéregyházán koszorút helyeztünk el az Ispánkútnál, majd Segesváron felmentünk a várba. Petőfi Sándor szobrát megkoszorúztuk, majd rövid sétát tettünk a várban a hosszú hazaút előtt.

Este 9 órakor érkeztünk meg az iskola elé.

[Képek!!!](#)